

Upplandsrundan 2010

Årets Upplandsrunda bjöd på sol och regn längs slingriga småvägar i ett underbart kulturlandskap. Som vanligt flöt allting enligt schemat. Sextiosju glada förare och passagerare togs om hand av en stab av frivilliga medarbetare som hälsade oss välkomna till varje ny kontroll. Och vinnare 2010 blev...

En grå himmel visade sig på morgonen söndagen den 13 juni. Det kunde bli regn men kanske också sol. Det fanns hopp. På väg till den 34:e Upplandsrundan visade sig blå öppningar i molntäcket. Framme vid starten, som i år förlagts till Ängby Park i Knivsta, såg det riktigt ljust ut. Parkeringen fylldes snabbt upp av förväntansfulla deltagare. Det är roligt att klubben har så skiftande vagnsmaterial. Tonvikten verkar idag ligga på våra folkhemsbilar från 60-talet. Men gammalbilarna hänger som tur är med. Ett veteranrally utan 30-talare och 40-talare och 50-talare vore inte enligt traditionerna och inte alls kul. Klubben rymmer som tur är många vagnar från de här epokerna och de förgyller förstås tillvaron för oss Saab- och Amazonägare.

Men inte en enda T-Ford? De har det lite svårt i dessa dagar, generationsskifte, ingen verkar riktigt vilja ta vid efter de gamla stötarna. Nya entusiaster kommer förstås. Men det lär inte bli datagenerationen utan ungdomar i 60-årsåldern som glidit klart i sina 50-talare och är sugna på lite äventyr.

Kom igen nu hösäckar! T-Forden är ju världens roligaste bil. Enkel att skruva med och allting finns. Nästan billig nu för tiden. En perfekt rallvagn för småvägar. A-Forden är ju på väg mot en renässans så varför inte en T.

Udda märke

Den som höll 1920-talsflaggan i topp denna dag var Henrik Ågren från Uppsala som körde en mycket ovanlig amerikansk Velie från 1920, en stor, öppen touringvagn.

När Henrik öppnade huven blev det folksamling direkt. Där ruvade en sexcylindrig toppventilare på 3, 6 liter. En motor som nästan såg ut som en ångmaskin med sina friliggande vippor och stötstänger som rörde sig upp och ner. Velie Motor Co existerade bara mellan åren 1908-1928. Henrik berättade att en bankdirektör i Östersund har ägt bilen i ett tidigt skede och att den kommit hit via Norge där märket hade agentur. Bilen hittades i mycket dåligt skick på 60-talet. Halva karossen är nybyggd. Enligt Henrik, som ägt bilen de nio senaste åren, finns bara 28 renoverade

exemplar i världen, nästan alla på museer. Detta är kanske den enda Velien som används och rullar.

I andra änden av både tids- och statusskalan hade vi Mats Gördlöf och Roine Gördlöf som åkte i en lånad Toyota Corolla från 1970. Det mest fantastiska var att den var orörd och ändå så fin. Lite matt i lacken men inte en rostfläck och den hade aldrig varit rostlagad vilket måste vara ett unikum. Tur att det finns förutseende människor, japanska bilar från 60- och 70-talet börjar ju bli riktigt sällsynta.

Pendeln som slog över

Rallyt flöt som en dans med lite sol och lite regn.

Tänk så många fina småvägar det finns som man aldrig hade haft anledning att åka på om det inte vore för Upplandrundan. Varje år får vi se ett nytt stycke svensk landsbygd. Trakterna runt Knivsta lever och bjöd på vacker kulturbygd i denna hänryckningens tid.

Färden gick mellan gårdar och hus på både grusväg och smala, fina asfaltsslingor. Årets rallykommitté visste vad de gjorde när de la banan. Klurigaste kontrollen var kanske körprovet med träpendeln. En stor visare i trä med en graderad skala från 1 till 10. Visaren var ansluten till ett rep som gick i ett block bakom bilen och fram till förardörren där repet hakades på med en krok. Nu skulle man krypköra fram utan att pendeln slog över, vilket den gjorde om man körde för fort. Fråga mig.

Grus är kul

Grusvägar är någonting man får vara tacksam över nu för tiden när de börjar bli sällsynta. Det ju om inte annat intressant att erfara hur ens bil fungerar på den typ av vägar de egentligen är avsedda för.

Mycket bra, skulle nog de flesta av oss säga. Även en gammal A-Ford sväljer gropar och tvättbräddor förvånansvärt bra.

Grusvägar har nästan alltid historisk kontinuitet som kan sträcka sig tusen år bakåt i tiden och bör förstås bevaras i originalskick!

Jag tycker klubben och MHRF ska aktivt verka för ett bevarande av grusvägar och bevaka vad Vägverket (eller vad de nu behagar kalla sig) kan tänkas hitta på i framtiden. Eller finns det något bevarandeprogram? Jag vet att vissa län gjort översikter av tänkbara vägar som bör skyddas. Det är ju ”våra” och våra förfäders vägar och de bör behandlas med stor respekt. Våra absolut raraste, i meningen ovanligaste, växter finns till exempel bara kvar längs de gamla vägrenarna. Och vägarna i sig är kulturminnen lika viktiga att bevara som runstenar. De berättar hela bygdens historia.

”Rör inte våra kulturvägar” skulle det kunna stå på bakrutedekalen.

Hur många P1900 var det nu?

Efter en händelserik åktur kors och tvärs i vikingabygd närmade vi oss Knivsta city igen och den gamla folkparken med sitt jättelika dansgolv där prisutdelningen skulle ske.

Vi hade avverkat runt åtta mil, funderat på många kluriga frågor och utfört allahanda konster. Vi hade passerat urgamla byar som Hagelstena, Skålstå, Hova, Odensåla, Husby-Årlinghundra och Husby-Långhundra. Vid den gamla fornborgen vid Risberga fanns åttonde kontrollen med frågor om Volvo P 1900 och P1800. Det regnade på grabbarna medan vi själva satt torrskodda under tak.

Jag får å deltagarnas vägnar passa på att tacka alla frivilliga vid kontrollerna som inte själva fick åka. Egentligen borde dom också få pris. De som fick jobba mest var nog Kent och Robin Lind vid kontroll 7 med pendeln som fick springa fram och tillbaks med repet. Vi tackar även för välkomnande presentation vid varje kontroll. Trevligt.

Nu för tiden går det blixtnabbt att räkna fram vinnarna. Vi hann knappt i mål förrän det var dags. Förra årets vinnare Mattias Bengtsson, fick lämna ifrån sig vandringspriset till årets vinnare som blev Göran och Ulla Tibell. De enda som åkte Lambretta och de enda som hade tio poäng vid pendeln.

Grattis till två allmänbildade tvåhjulsåkare!

Bengt Aronsson

Mattias Bengtsson vann rallyt 2009 och var redo att lämna över vandringspriset. Här med dottern Malin vid familjens fina MB 190 SL.

Lars-Göran Bohlin i väntan på att utföra ett av manöverproven. Åker i ovanlig DKW Kombi från 1960 och är andre ägare. Lars-Göran känner bara till ytterligare tre stycken som är renoverade.

Johanna tyckte att det var kul att åka veteranrally med pappa Mikael Gävstedt Saab 96:a.

Kasta en kättingstump genom ett hål var inte så lätt. Janne W försöker.

Knivstabon Johan Emilsson rattade sin stora MB 200 från -66 på de slingiga vägarna i ett sommarfagert landskap.

Lunchuppehåll vid Husby-Ärlinghundra gamla skola. Åsa och Johan Lindersson hade med sig komplett campingkit inklusive varsin smaskig sallad. Johan har tidigare varit ordförande i AMC-klubben och kör en verkligt ovanlig vagn, en AMC Marlin som syns bakom paret.

Alltid med där det rör sig. Lars-Erik Jansson från Rimbo använder sin VW-baserade Cobble -67 så fort tillfälle ges.

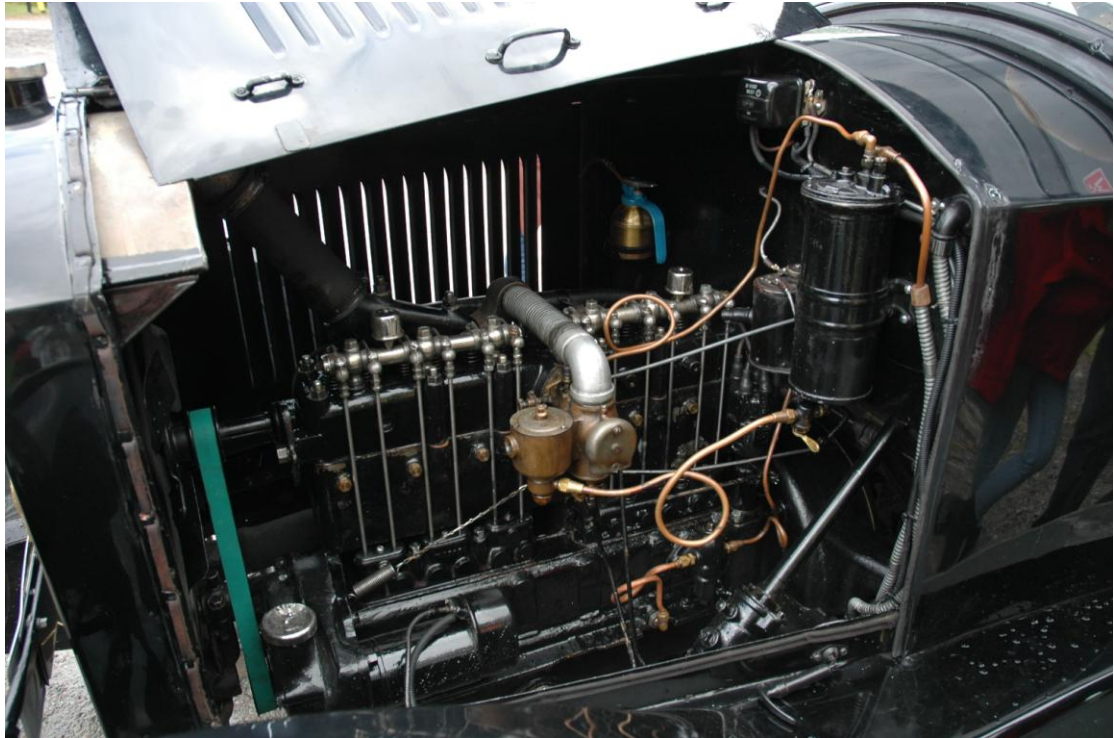
Anders Wallin, Märsta. Det kom en regnskur mitt på dan men sen blev det sol igen till prisutdelningen och alla var glada igen.

Vad är det här nu då? Ingen kit-car utan en engelsk Lomax från 1971 baserad på Citroën 2CV. Thomas Martinell körde och kompisen Robert Råsbo var propert svidad.

Rallyts äldsta ekipage var en amerikansk Velie Touring från 1920 som trakterades av Jan och Ulla Ågren från Uppsala.

Den sexcylindriga toppventilsmotorn i Velien med friliggande vippor och stöstångar. Märket fanns bara 1908-1928.

Kontrollen med pendeln var ett klurigt bygge. Ett rep var fäst i pendeln och gick via ett block bakom bilen och fästes sedan på sidan med en krok. Det gällde att krypköra till max poäng utan att pendeln slog över.

Vid sista kontrollen skulle man memorera tio föremål i 30 sekunder och förhoppningsvis komma ihåg dem tio sekunder senare.

Årets vinnare av Upplandsrundan blev Göran och Ulla Tibell, de enda som åkte Lambretta. De fick 58 poäng och många applåder. Gratulerar!

Starten gick i år från Ängby Park i Knivsta. 65 bilar, en Lambretta och en BMW motorcykel var anmälda. Varför så få hojar? Det lär finnas fler än så i klubben.

Karl-Erik Eriksson, Rånäs, har renoverat en ovanlig Volvo PV 53 av 1939-års modell.

I väntan på starten för den 34:e upplagan av Upplandsrundan.

Text och foto

Bengt Aronsson (startnr 40)